BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

İŞÇİ - KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/ MARKSİST-LENİNİST (TKP-ML) YAYIN ORGANI

EKİM DEVRİMİNİN ÖĞETİLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, KARDEŞLER...

1 yıl 1917 Sosyalist Ekim Devriminin 61. yıldönümüdür. 7 Kasım 1917, Rusya'da işçi sınıfının merkezi devlet iktidarını ele geçirdiği tarihtir.

Her yıl Ekim Devriminin yıl dönümünde olduğu gibi, bu yıl da dünyanın her yanında Komünistler önderliğinde, Ekim Devrimi, Proletaryanın bu yüce zaferi anılacaktır.

Ama, Ekim Devriminin yıl dönümü, yalnızca Ekim Devriminin öğretilerini pratiğe uygulayan; dünyanın her yanında sınıfsız bir toplum için mücadele eden komünistler tarafından kutlanmıyor. Suratına 'sosyalist' 'komünist' maskesi takmış bir sürü sahtekar da, kendi açılarından Ekim Devriminin yıl dönümünü kutluyorlar.

Ekim Devrimine, Proletaryanın devrimci davasına ihanet etmede başı çeken Rus sosyal emperyalistlerinin, geçen yıl Ekim Devriminin 60. yıl dönümünde düzenledikleri tantanalı törenler hala hatırlardadır. Onlar mutlaka bu yıl da, törenler düzenleyecek, ve Ekim Devrimini sözde anacaklar, Ekim Devriminin ve Lenin'in yolundan yürüdüklerine dair yeminler edeceklerdir. Onların yeminleri boşunadır. Gerçekte, bu işçi sınıfı hainlerinin yürüdüğü yol, Lenin önderliğinde gerçekleştirilen Ekim Devriminin şanlı yolu değildir. Bu işçi sınıfı hainlerinin yürüdüğü yol, Ekim Devrimi sırasında, Ekim Devrimini yönlendiren Bolşeviklere karşı, emperyalist Rus burjuvazisinin ve toprak ağalarının kuyruğuna takılan menşeviklerin ve sosyal devrimcilerin ve Bolşevik Parti içinde gizlenen burjuva ajanları Zinovyev, Kamenev ve Troçki'lerin yoludur.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, KARDEŞLER...

Ekim Devrimini anmak, 'Yaşasın Ekim Devrimi' edebiyatı yapmak değildir. Ekim Devrimini anmak demek, Ekim Devriminin öğretilerini öğrenmek, onlara sıkı sıkı sarılmak, Ekim Devriminin öğretilerini her türlü saptırmaya karşı savunmak demektir. Nedir Ekim Devriminden öğrenmemiz gereken?

EKİM DEVRİMİNE GİDEN YOL:

Paris Komünü (*) (1871) deneyinden sonra Proletaryanın ilk defa iktidarı ele geçirdiği 1917 Ekim Devrimi, uzun ve zorlu bir mücadelenin sonucudur. Bu mücadelenin tarihi, işçi sınıfının iktidarı ele geçirmek için, yalnızca burjuvalara ve toprak ağalarına karşı değil, bunların işçi sınıfı içindeki ajanları olan her türden oportunistlere karşı da mücadele etmesi gerektiğini göstermektedir.

Avrupa'nın iktisaden en geri ülkelerinden biri olan Çarlık Rusya'sında, 1917 Şubat'ında işçiler, köylüler Çarlığa karşı ayaklandılar. Bu sıralar 1. Dünya savaşı bütün hızı ile sürüyordu. Savaşın bütün yükü yoksul halkın sırtına bindiriliyor; vatan, millet nutukları ile emperyalist burjuvazinin menfaatleri için savaşa sürülüyordu. Bütün dünyada emperyalist savaşa karşı derin bir nefret gelişiyordu. Özellikle Çarlık Rusya'sında bu nefret uç noktaya varmıştı. Halk "Barış-Özgürlük-Ekmek-Toprak" istiyordu. İşte emekçiler bu talepler temelinde Çarlığa karşı ayaklandılar. Ayaklanmada Bolşevik Partisi çok önemli bir rol oynadı.

Ayaklanma sonucu Çarlık yıkıldı. Çarlığın devrilmesinden sonra, Rusya'da ikili bir iktidar ortaya çıktı. Bir yanda emperyalist burjuvazinin önderliğinde "Geçici Hükümet" diğer yanda ise işçilerin, köylülerin, askerlerin iktidar organları olan işçi-köylü asker sovyetleri.

Ancak bu işçi-köylü asker sovyetlerinin içinde, Bolşevik Partisi değil, aslında zengin köylülerin ve küçük burjuvazinin menfaatlerini savunan "sosyal devrimciler" ve "menşevikler" hakimdi.

Lenin Nisan 1917'de durumu şöyle değerlendiriyordu:

> "Rusya'da Şubat Devrimi ile devlet iktidarı yeni bir sınıfın,burjuvazinin ve burjuvalaşmış toprak ağalarının eline geçmiştir.Bu anlamda Rusya'da Burjuva Demokratik Devrimi tamamlanmıştır.İçinde bulunduğumuz dönemin özelliği,devrimin birinci aşamasından -ki bu aşamada proletarya bilinçlenme ve örgütlenme düzeyi geri olduğundan iktidarı burjuvaziye kaptırmıştır- ikinci aşamasına geçiş içinde bulunmamızdır. Bu ikinci aşamada iktidar burjuvazinin elinden alınmalı ve proletaryanın ve köylülüğün en yoksul kesiminin eline geçmelidir."

Lenin Sovyetlerin proletaryanın iktidar organları olduğunu,ve Rusya'da proletarya diktatörlüğünün şeklinin işçi-köylü sovyetleri Cumhuriyeti olabileceğini belirtiyordu.

Ama Sovyetlerin gerçekten proletarya diktatörlüğünün araçları olabilmesi için,Sovyetler içinde yuvalanmış burjuva ajanlarının temizlenmesi,Menşeviklerin ve sosyal devrimcilerin Sovyetler üzerindeki etkisinin kırılması gerekli idi.Nisan 1917'den sonra Bolşevikler tüm güçleri ile bu göreve sarıldılar.

Bolşevikler halkın talepleri olan "Barış-Ekmek-Toprak-Özgürlük" taleplerini kitle eylemlerine dönüştürme yolunda çalıştılar.13 Nisan'da Petrograd'da yüz bin kişilik büyük bir gösteri oldu.Göstericiler "Kahrolsun gerici hükümet" "Kahrolsun emperyalist savaş" şiarları altında yürüdüler. "Bütün iktidar Sovyetlere" tüm Rusya'da temel şiar haline geldi.Geçici Hükümet sallanmaya başladı.

İşte emperyalist burjuvazinin bu zor durumunda,işçi sınıfı içindeki burjuva ajanları olan hainler,menşevikler ve sosyal devrimciler,emperyalist burjuvazinin yardımına koştular.Bunlar 'devrim' adına,emperyalist burjuvazinin temsilcileri ile ortak bir hükümet kurdular.Menşeviklerin ve sosyal devrimcilerin temsilcisi Kerenski başbakan oldu.

Burjuvazi böylece işçi sınıfını ve tüm halkı uyutmak,devrimci mücadeleyi 'işte devrim oldu' demogojisi ile kuyruğuna takmak istiyordu.Empetyalist burjuvaziye bu konuda Menşevik ve 'sosyal devrimci' hainler yardımcı oluyordu.Bunlar: 'Artık devrim oldu,şimdi devrimi korumamız gerekli,bu yüzden savaşmalıyız.' şeklinde bir demogoji ile emperyalist savaşa devam etme kararı aldılar.Ama kitleler emperyalistlerin hegemonya dalaşması için savaşmak istemiyordu.Cephelerde yer yer askerler isyan ediyor,silahları 'geçici hükümet'in kumandanlarına çeviriyordu.Menşevikler ve sosyal devrimciler hükümete girdikten sonra kitleler içinde hızla tecrit olmaya başladılar.Sovyetlerde Bolşevikler giderek çoğunluğu kendi etraflarında toparlamaya başladılar.1917 Temmuzunda 'geçici hükümet' işçilere ve köylülere karşı açık beyaz teröre girişti.Temmuzda Petrograd'da savaştan çıkmak için yapılan 400.000 kişilik büyük bir gösteri silah zoruyla dağıtıldı.Çarlık yıkılana kadar esas olarak illegal olan, 1917 Şubat devriminden sonra legal olarak da çalışan Bolşevik Partisi yeniden yasaklandı.

Burjuvazi işçi sınıfının öncü örgütünü yıkmak istiyordu.Bolşeviklere karşı bir sürek avı başlatıldı.Ama Bolşevik Partisi,illegal çalışmayla,legal çalışmayı ustaca birleştirmeyi bilen bir parti idi.Burjuvazinin saldırıları partiye ağır bir kayıp verdirmedi.İllegal çalışmasına rağmen Bolşevik Partisi kitlelerin nabzını elinde tutabiliyordu.

Rusya'da karşı devrim,Burjuva Demokrasisinin usulleri ile,devrimi önleyemeyeceğini görüyordu.Bu yüzden Çarlık döneminin 'ünlü' generallerinden Kornilov önderliğinde bir darbe hareketi düzenlendi. Darbenin amacı 'geçici hükümet' yerine,daha azgın karşı-devrimci bir askeri cunta kurmak,ve beyaz terörü yoğunlaştırarak devrimi engellemekti.Kornilov darbesine karşı,Bolşevikler önderliğinde işçi sınıfı ve tüm halk yiğitçe direndi.Kornilov darbesi bastırıldı.'Geçici Hükümet' Kornilov darbesi sırasında tüm gücünü yitirdi.İktidar fiilen Bolşeviklerin eline geçmişti.Halkı Kornilov darbesine karşı örgütleyen Petrograd'ı darbecilere karşı savunan Bolşevikler olmuştu.

İşte 1917 Ekiminde,Rusya'da durum bu idi. Bir yanda artık kitlelerden iyice tecrit olan Menşeviklerin ve sosyal devrimcilerin önderliğinde 'geçici hükümet',diğer yanda her geçen gün kitlelerle daha çok kaynaşan Bolşeviklerin önderliğinde Sovyetler.İşte bu durumda,Bolşevik Partisi tüm iktidarı ele geçirmek için ayaklanma kararı aldı.Bolşevik Partisi içindeki oportunistler buna karşı çıktılar.Ve ayaklanma tarihini açıklayacak kadar alçaklaştılar.

'Geçici hükümet',25 Ekim (7 Kasım) sabahı Bolşevik Partisinin merkezine saldırdı.Bolşevikler de hazırlıklı idiler.Ayaklanma başladı.Kısa zaman içinde Petrograd'da bütün önemli mevziler işgal edildi.Hükümet yanlısı güçler kışlık saraya çekildiler.Kısa bir çatışmadan sonra Bolşevikler önderliğinde halk sarayı işgal etti.Geçici hükümet tutuklandı. Kerenski kadın kılığına girerek kaçtı. 25 Ekimi 26 Ekime bağlayan gece (7/8 Kasım) Bolşevikler iktidarı ele geçirmişti.Aynı gece 'Bütün Rusya Sovyetleri' ikinci kongresi toplanıyordu.Hükümetin tutuklandığı haberi,kongrede sevinçle karşılandı.Kongre böylece bütün Rusya'da tek iktidar organı haline geldi. İkinci Sovyet Kongresi ilk iş olarak,Rusya'nın savaştan çıktığını ilan eden bir karar aldı.Bütün savaşan güçleri barış görüşmelerine davet etti.Bütün ülkelerdeki işçilere bir çağırı yaparak,savaşı engellemenin Rusyada olduğu gibi devrimle mümkün olacağını açıkladı.Bütün ülkelerin işçilerini ve halkları burjuva iktidarlarını devirmeye çağırdı. Kongre bir kararla toprak ağalarının mülkiyetine el konduğunu açıkladı.Kongre bir de Sovyet Hükümeti seçti.(Halk Komiserleri Konseyi) hükümet (Konsey) başkanlığına Bolşevik Partisinin önderi Lenin seçildi.Ekim Devrimi Proletaryanın (Paris Komünü deneyinden sonra ilk defa siyasi iktidarı ele geçirdiği bir devrimdir.Bu devrim bütün dünyada işçi sınıfına yol göstermektedir.

EKİM DEVRİMİNİN DERSLERİ:

Sosyalist Ekim Devrimi,Rusya'da emperyalist burjuvazinin iktidarının yıkılması ve iktidarın proletaryanın eline geçmesi ile son buldu.

Çünkü bu devrim Marksizm-Leninizm teorisi ile silahlanmış,derin mücadele tecrübelerine sahip,kitlelere gerçekten önderlik edip,yol gösterebilen Bolşevik Partisinin önderliğinde gerçekleşti.

Çünkü Bolşevik Partisi,işçi sınıfı içinde işçi sınıfı adına konuşan,Marksizmi çarpıtan işçi sınıfı düşmanı akımlara karşı amansız bir ideolojik mücadele yürüttü.Bu akımları işçi sınıfı ve halk içinde tecrit etti.

Çünkü Bolşevik Partisi,kendi içinde de burjuvazinin temsilcileri olan oportunistlere karşı amansız bir ideolojik mücadele yürüttü. Bunları kendi içinden temizledi.

Çünkü Bolşevik Partisi,kendi hatalarına karşı acımasız oldu.Hatalarından öğrendi,hatalarının kaynaklarını kuruttu.

Ekim Devrimi bütün bunların yanında,sömürücü sınıfların hiç bir zaman kendiliklerinden iktidarı proletaryaya terketmeyeceklerini,proletaryanın iktidarı ele geçirmek için silaha sarılmak zorunda olduğunu gösterdi. Sosyalist Ekim Devrimi,proletaryanın burjuvazinin devlet cihazını olduğu gibi alıp kullanamayacağını;Bu cihazın paramparça edilip,yerine yeni bir devlet cihazının kurulması gerektiğini gösterdi.Sovyet tipi devlet bu görevin pratik çözümü olarak ortaya çıktı.

Ekim Devrimi aynı zamanda,Lenin'in "Emperyalizm,asalak,çürüyen,can çekişen kapitalizmdir." ve "Emperyalizm çağında tek tek ülkelerde proleter devrimi mümkündür; emperyalist zincir en zayıf halkasından kopacaktır" tezlerinin de doğruluğunu pratikte gösterdi.

Ekim Devrimi tüm ülkelerin emekçilerine, bütün dünyada demokratik devrimleri çağının kapandığını,demokratik devrimlerin artık, proletarya önderliğinde,dünya proleter devriminin bir sorunu ve parçası haline geldiğini gösterdi.

EKİM DEVRİMİNİN OLDUĞU ÜLKEDE KARŞI DEVRİM:

Ekim Devrimini gerçekleştirerek,dünyada ilk defa bir ülkede proletarya iktidarını kuran Bolşevikler,burjuvazinin devrildikten sonra da,iktidarı yeniden ele geçirmek için çabalayacağının bilincinde idiler.Lenin:"İktidardan alaşağı edilen burjuvazi on misli azgın bir şekilde saldıracaktır." "Proletaryanın iktidarını korumak ve geliştirmek için burjuvazi üzerine diktatörlük gereklidir." diyordu.

Nitekim Lenin'in dediğinin doğruluğu pratikte görüldü.1917 Ekim Devrimi ile iktidardan alaşağı edilen burjuvazi,iktidarı yeniden ele geçirmek için azgınca saldırdı.Diğer emperyalist ülkelerin burjuvazisinden de destek alan Rus burjuvazisi,toprak ağaları zengin köylüleri,genç sovyet iktidarına azgınca saldırdılar.Ekim Devriminden sonra Sovyet iktidarı çok zor anlar yaşadı.İktidar ülke çapında 4 yıla yakın süren kanlı bir iç savaş sonunda korundu ve geliştirildi.Ama burjuvazi teslim olmadı.Parti içinde ve dışında iktidarı ele geçirmek için saldırılara devam etti.Lenin'in ölümünden sonra Stalin önderliğinde Bolşevikler tüm saldırıları göğüslediler.

İkinci dünya savaşında Sovyetler Birliği Hitler faşizmine karşı savaşın esas yükünü taşıdı.İkinci Dünya savaşı sonrasında,bir dizi ülkede burjuvazinin iktidarı yıkıldı.

Bugün Doğu Bloku olarak adlandırılan ülkelerde,Demokratik Halk Cumhuriyetleri kuruldu. Çin Halk Cumhuriyeti ve Arnavutluk Halk Cumhuriyeti kuruldu.Bu olumlu gelişmeyi,ilk sosyalist devrimin gerçekleştirilmiş olduğu Sovyetler Birliğindeki olumsuz gelişme izledi. Sovyetler Birliğinde Parti içine sızmış olan eski burjuvazinin ve özellikle yeni türeyen burjuvazinin temsilcileri bu dönemde,ülkede burjuvazi kalmadığını,bu yüzden burjuva üstünde diktatörlüğe gerek kalmadığı safsatalarını yaymaya başladılar.Bu,onların sınıf yapıları gereği idi.Bunlar Kruşçof önderliğinde bir karşı-devrimci darbe ile 20.Parti Kongresinde,Parti içinde (1956) ve devlette iktidarı ele geçirdiler.Süreç içinde komünistleri bütün parti devlet kademelerinden temizlediler.

Kruşçof'un başını çektiği klik,Sovyetler Birliği Komünist Partisi 20. Kongresinde Ekim Devriminin tüm derslerini reddetti. Emperyalizmin artık nitelik değiştirdiği safsatasını ortaya attı.Devrimin barışçıl yolla da gerçekleşebileceği,devlet cihazını parçalamanın gereksiz olduğu safsatalarını savundu.Ekim Devriminin ve dünya proletaryasının önderlerinden Stalin'e karşı bir saldırı kampanyası başlattı.Bu hainler Sovyetler Birliğinde Proletarya diktatörlüğünü yıkarak,yerine yeni bürokrat burjuvazinin sosyal faşist (sosyalist maskeli faşist) diktatörlüğünü kurdular.

Sosyalist ekonomiyi tasfiye ettiler.Tekelci Bürokrat devlet kapitalisti bir ekonomik yapı kurdular.Bugün Ekim Devriminin gerçekleştiği Sovyetler Birliği tekelci bürokrat burjuvazinin faşist diktatörlüğünün hüküm sürdüğü Sosyal emperyalist bir devlet durumundadır.

Bugün büyük tantanalarla Ekim Devrimini kutlayan Sovyet yöneticileri ve Sovyetler Birliğinin uşaklığını yapanlar,Ekim Devriminin düşmanları,Menşeviklerin,sosyal devrimcilerin ve diğer hainlerin devamıdır. Ama bugün,Ekim devrimini sahtekarca kutlayanlar yalnızca Rus sosyal emperyalistleri ve onların uşakları değildir.Çin Halk Cumhuriyetinde de,Mao Zedung'un ölümünden sonra,ÇKP içinde yönetimi bütünü ile ele geçiren,ve Parti içinden Marksist-Leninistleri tasfiye eden,Çin HC'nin bugünkü revizyonist yöneticileri de, Ekim Devrimine ihanet edenlerin kervanına katılmışlardır.Bunlar savundukları "üç dünya teorisi" ile emperyalistlerin bir bölümünü halklara şirin göstermektedirler.Emperyalizme bağımlı ülkelerdeki uşak-faşist komprador patron ağa diktatörlüklerini bağımsızlık savaşçısı ilan etmektediler.Bunlar Ekim Devriminin tüm derslerini pratikte red etmektedirler.

Ekim Devriminin gerçek savunucuları Marksizm-Leninizme dört elle sarılan gerçek komünistlerdir.Dünyanın her yanında ML partiler öncülüğünde de emperyalizme,sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı elde silah mücadele eden işçi sınıfı ve devrimci halklardır.

Partimiz,Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist,Ekim Devriminin öğretilerini kuruluşundan itibaren kendine rehber almıştır.

Bugün ülkemizde aynı Ekim Devrimi öncesinde Rusya'da olduğu gibi,Marksizm adına,işçi sınıfı adına konuşan bir çok grup,parti,kişi vardır.

Bunlardan sahte,Rus sosyal emperyalizmine doğrudan uşaklık eden T'K'P ve TSİP,İGD,İKD gibi kuruluşlar; T'K'P ye karşı çıkar görünen TİP Marksizme açık ihanet içindedir.

Sahte T'K'P ye büyük bir gürültü ile karşı çıkan Aydınlık ise izlediği halk düşmanı "Üç Dünya"cı siyasetle,özde T'K'P nin izinde yürümektedir.

Bunun dışında Marksizme ihanetlerini daha ustaca yapan HALKIN KURTULUŞU,HALKIN YOLU, HALKIN BİRLİĞİ,DEVRİMCİ GENÇLİK,DEVRİMCİ YOL KURTULUŞ SOSYALİST DERGİ vs. gibi bir dizi dergi etrafında toplanan çeşitli türden oportunist gruplar vardır.Bunların hepisinin ortak yanı TKP/ML'e ve Marksizm-Leninizme düşmanlıklarıdır.

Türkiye'de devrim,bütün bu oportunist akımlar ideolojik mücadele ile halk içinde tecrit edilmeden gerçekleşemez.Halkın;Komünist Partisi önderliğinde Devrimci Birliği,oportunizmin yıkılması temelinde gerçekleşebilir,ve gerçekleşecektir.

TKP/ML bunun bilincinde olarak,Marksist-Leninist ilkelere sıkı sıkıya bağlı; oportunizmin her türüne karşı amansız bir mücadele vermektedir.Bu mücadele er geç zafere ulaşacak; TKP/ML önderliğinde halkımız komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünü yerle bir edecek; işçi sınıfı önderliğinde halkın iktidarını kuracaktır.

Partimiz önderliğinde,ülkemizde komprador burjuvazi ve toprakağalarının iktidarı halk savaşı yoluyla parça parça yıkılacaktır.Bunu ne emperyalizm ve uşakları,yani devrimin açık düşmanları; ne de çeşitli türden oportunistler yani devrimin gizli düşmanları engelleyemeyecektir.

-YAŞASIN SOSYALİST EKİM DEVRİMİ!
-YAŞASIN YÜCE MARKSİZM-LENİNİZM!
-KAHROLSUN EMPERYALİZM,SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK!
-KAHROLSUN EMPERYALİZM,KOMPRADOR KAPİTALİZMİ, FEODALİZM!
-KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİNİ YIKACAĞIZ, HALK İKTİDARINI KURACAĞIZ!
-KAHROLSUN HER TÜRDEN OPORTUNİZM!
-YAŞASIN HALK SAVAŞI!
-YAŞASIN TÜRKİYE PROLETARYASININ ÖNCÜ ÖRGÜTÜ TKP/ML!
-YAŞASIN PARTİMİZ ÖNDERLİĞİNDE TİKKO VE TMLGB!
-YAŞASIN PROLETER DÜNYA DEVRİMİ!
-YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!

7 KASIM 1978

(*) PARİS KOMÜNÜ

Kapitalizmle birlikte ortaya çıkan işçi sınıfı dünyada iktidarı ilk defa 'Paris Komünü' döneminde ele geçirdi.Paris Komünü'nün gelişmesi kısaca şöyledir:

Fransa imparatoru III.Napolyon 1870 yılında,Prusya (Almanya)'ya savaş açar.Amacı hem kendi ülkesinde yükselen halk hareketini bastırmak,hem de Avrupa'da Prusya'nın hakimiyetine son vermektir.Savaşta Fransa ordusu ağır bir yenilgiye uğrar.Prusya ordusu Paris yakınlarına kadar sokulur.Paris'in emekçi halkı,başta işçi sınıfı olmak üzere silahlanır ve Prusya ordusuna karşı direnir.Halk bir yandan Prusya ordusuna karşı direnirken diğer yandan da,savaşın esas suçlusu olan Fransa imparatorluğuna karşı isyan eder.III. Napolyon devrilir. (4Eylül 1870). İşçi sınıfı bu dönemde örgütlü olmadığı için,mücadelenin yönetimini burjuvazi ele geçirir.Halk düşmanı Adolph Thiers önderliğinde "Ulusal Savunma Hükümeti" kurulur.Bu halk düşmanı hükümete karşı,işçi sınıfı ve emekçiler de kendi örgütlerini kurarlar: "Milli Muhafızlar". Bunu yönetmek için "Milli Muhafızlar Merkez Komitesi" seçilir. 31 Ekim 1870'de,Milli Muhafızlar,Paris Belediye binasına saldırarak hain"Milli savunma hükümetinin" bazı bakanlarını tutuklar.18 Mart 1871'de,gerici hükümetin askerleri karşı devrimci bir darbe hareketine girişirler.Bu darbe hareketi proletarya ve tüm emekçilerin kararlı direnişi ile karşılaşır.

Burjuva ordusu mağlup edilir.Geri çekilmek zorunda kalır.Tüm Paris kurtarılır.Paris'te iktidar işçi sınıfının eline geçer.Paris komünü doğar. 26 Mart'ta Paris komünü seçimleri yapılır.Tek dereceli yapılan bu seçimlere tüm Paris halkı katılır. 28 Mart'ta seçim sonuçları açıklanır.Paris Komünü,bütün dünyaya ilan edilir.Komün'ün zaferi bütün Avrupa burjuvazisini telaşa verir.Prusya ordusu, gerici "Milli savunma hükümeti" ile birleşerek,Paris'e saldırır.Komüncüler saldırganlara karşı yiğitçe direnirler.Ama 29 Mayıs'ta,karşı-devrim Paris'e yeniden hakim olur. 70 gün kadar süren Paris Komünü deneyi,işçi sınıfına,burjuva devlet mekanizmasının parçalanması gerektiğini öğreten şanlı bir okuldur.